

РЕШЕНИЕ

№ 7135

гр. София, 20.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **1480** по описа за **2012** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение от 23.12.2011г., постановено по нахд №8266 по описа на СРС за 2011г., е отменено наказателно постановление №0014 от 31.01.2011г. издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 50 000лв. за нарушение на чл.325, ал.1 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ във връзка с т.2,7,1 от Разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за осъществяване на обществени електронни съобщения чрез обществена електронна мрежа, с предоставен индивидуално ограничен ресурс - радиочестотен спектър и предоставяне на обществена телефонна услуга и всички услуги включени в страната и във връзка с чл.28 от Функционалните спецификации. Несъгласен с решението е наказващият орган, който по изложените в жалбата в срок съображения- моли да се отмени обжалваното решение и вместо него да се постанови друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът по касационната жалба –е изразил становище по представените писмени бележки.

Представителят на СГП предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

С отмененото наказателно постановление на дружеството е наложена санкция за това, че по подадено на 22.02.2010г. заявление за пренасяне на мобилен телефонен номер на 31.01.2011г. е било издадено удостоверение за преносимост, което е в нарушение на чл.325, ал.1 от ЗЕС вр. с т.2,7,1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга.

За да отмени наказателното постановление – СРС е приел, че не е посочена датата на нарушението, което е 25.02.2010г., тъй като срокът за издаване на удостоверението е бил до два дни по подаденото заявление от 23.02.2010г.. Отражено е, че сезирането на КРС е с жалба от 31.03.2010г. вкл. с писмо от 19.04.2010г., поради което е изведен извода, че дори да се приеме по-късната от двете дати-КРС е узнала за деянието на посочената дата и е следвало считано от тогава до 19.07.2010г. да състави АУАН, който конкретно е бил съставен на 06.08.2010г. в нарушение на преклузивния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Посочено е, че не е било и обсъдено възражението против АУАН, което ако- е било съобразено – не е следвало да се издаде НП. Изложени са и мотиви за това, че без никакви съображения санкцията е определена над средната по размер величина.

От друга страна – в касационната жалба се твърди, че неправилно е изтълкувана разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН и не следва началото на срока да се обвързва със сезирането на КРС, а с действията по установяване основателността или не на подадената жалба.

Настоящият състав не споделя изложения касационен довод. Срокът по чл.34, ал.1 от ЗАНН за узнаване на нарушителя - тече от сезирането на КРС, тъй като оттогава на вниманието на служителите на КРС, имащи качеството на актосъставители, са били изнесени всички съставомерни факти вкл. са били представени доказателства за тях – заявлението и удостоверението. Основателността по жалбата е можела без събирането на каквито и да е допълнителни доказателства -да се установи още на същата дата. Именно поради посочената причина и срокът по чл.34, ал.1 от ЗАНН е три месеца, не и три дни и включва всякакви процесуални действия по установяване на нарушителя, ако изначално в жалбата има съмнение. Конкретно след депозирането на жалбата от 31.03.2010г. и след писмото от 19.04.2010г.- служителите на СРС –са съставили акт едва на 06.08.2010г., поради което изводите на СРС за нарушение на чл.34, ал.1 от ЗАНН се споделят напълно.

С оглед всичко изложено – решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Водим съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.12.2011г.,постановено по нахд №8266 по описа на СРС за 2011г..

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: